

CZUBATY (7) *ai*

a *jasne*.

sg m N czubaty (4). $\diamond$ *I* czubatym (1). $\diamond$ *f G* czubat(e)j (1). $\diamond$ *pl A subst* czubat(e) (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) – XVIII w.

Przymiotnik od „czub”:

1. *Mający czub, sterczące pióra lub grzebien na głowie (o ptakach); cristatus Murm, BartBydg, Mącz, Cn; crista ornatus, galeatus BartBydg (6) : Dudek oto iż czubáty/ A vbior też ma piegáty BierEz P; Mymer¹ 82; Cristatus, crista ornatus, galeatus, czvbathy BartBydg 37; Mącz 69a; Porwie fye mąż ku niéy zátym/ Alic nález dudkiem czubátym: Sámá fye w iáfkólkę wdála/ Oknem láiąc poleciała KochSob 66; Iáko ptałznik [połowi] Cietrzewie/ czubáte czeczotki KlonWor 75.*

2. *Ozdobiony pióropuszem (1) : A tego węzeł dusił upstrzonej tkanice, Ktora pod brodą strzegła czubatej przełbice KochMon 32.*

Synonim: 1. grzebieniasty.

ZZie